

bl.a. i det, som Skovrådet har debatteret, og hvor der jo er mange organisationer, som er repræsenteret, og når man også tænker på, hvordan de forskellige organisationer over en bred front modtog skovloven, da den kom frem; så kan det jo ikke overraske, at der også i Folketinget er en stor tilslutning, og at man synes, det er nogle gode ting.

Som det fremgår af debatten, er der to hovedformål med skovforslaget. Det ene er at slippe skovdriften fri for at give et godt samspil mellem skoverhvervet og skovens natur til gavn og glæde for både naturen og erhvervet, og det andet er at beskytte værdifuld natur i skovene på effektiv og målrettet vis.

Skovejerne får nu en langt højere grad af frihed til at bestemme, hvordan skoven skal drives, og mulighederne for ejerne for at omstille skovdriften til naturnær drift forbedres, og det giver den enkelte skovejer bedre mulighed for at tilpasse skovdriften, end der er i øjeblikket. Det vil samtidig give mere natur og en mere varieret skov til glæde bl.a. for friluftslivet.

Man må jo sige, at der er meget vanskelige økonomiske forhold i skovsektoren i dag, og derfor er det en god idé at gøre de ting.

Den øgede frihed – det har der været lidt diskussion om i løbet af debatten – indebærer jo bl.a., at op til 10 pct. af skoven kan anvendes til græsning med husdyr, og at 10 pct. kan holdes som åbent naturareal uden skov, og at der først skal være skov på et ryddet skovareal efter 10 år mod før 2-4 år, så skoven får tid til at komme af sig selv, uden at den plantes. Man kan også vælge at lade skoven passe sig selv.

Jeg siger det, fordi nogle har været meget optaget af, på hvilken måde man vil drive skovene, og der vil det være sådan, at når det er naturnær skovdrift, vil det med hensyn til mange af de miljøspørgsmål, som blev nævnt af nogle af ordførerne, jo være inden for den rækkevidde, som netop den her drift vil give af sig selv.

Skovarealet, må vi sige til hinanden, er jo ikke længere truet, som det var ved den første skovlov fra 1805, men lovforslaget kræver stadig, at skov ligner det, vi alle forstår ved skov. Træerne må først fældes, når de når deres fulde størrelse, og vi skal stadig fastholde og forøge vort skovareal, og fredskovsbegrebet fortsætter. 85 pct. af vores skove er fredskove.

Det har været nævnt i en del af debatten i dag, at jeg gerne vil give bedre vilkår for børns og unges friluftsliv i skovene. Det er der også en del ordførere der har bakket op om. Jeg vil un-

derstrege, at lovforslaget jo tillader spejderhytter og skovbørnehaver i skovene, men deres udseende og beliggenhed skal godkendes.

Jeg skal ikke komme ind i en lang debat om det nu, men jeg vil gerne understrege, at man jo skal huske på, at i dag er der jo en meget lempelig praksis for, at man får lov til at etablere skovbørnehaver og spejderhytter inde i skovene. Der var nogen, der kom til at sige – jeg tror, det var en enkelt ordfører – at når man får sådan en dispensation i dag, så stiller man vilkår om, at de skal fjernes efter endt brug. Det må jeg altså understrege ikke er sandt. Sådan er det ikke, men det er klart, at man kan stille nogle betingelser. Det kan man efter de nye så vel som efter de gamle regler, så der er altså ingen forskel i det. Det er planloven, der regulerer det. Det vil altså sige, at hvis nogle har lyst til at stille nogle betingelser, så kan de gøre det. Og det er det samme i dag.

Kl. 16.35

Så jeg er bare nødt til at sige til dem, der lige pludselig nu ser, at skovbørnehaver og spejderhytter vil kunne anvendes til andet: Ja, det er jo det, man nu i mange år har accepteret, at sådan har det været. Altså sådan er det i dag. Det skal man bare huske. Der er intet nyt i det.

Det eneste nye i det forslag er, at de, der nu gerne vil lave en skovbørnehave eller en spejderhytte, de, der gerne vil gøre noget for børn og unge, de, der gerne vil give dem de naturinteresser, får en mulighed for det.

Der er ingen hindringer i, at myndigheden, som jo har tilladelsespligten her, stadig væk kan stille de vilkår, stadig væk kan sige de forskellige ting. Det er der ingen forskel på, sådan er det også i dag.

Endvidere tillades jo små, beskedne arbejdsskure til den skovejer, som gerne vil passe sin skov selv. Arbejdsskurene må kun være op til 10 m² og skal anvendes til opbevaring af redskaber m.m. Men allerede i dag kan en ejer jo have et mobilt skur stående i skoven, mens han arbejder der, og det tror jeg bestemt ikke er at foretrække. Jeg tror, at et skur på op til 10 m², hvor vi stiller krav til beliggenhed og udseende, langt er at foretrække.

Sådan har jeg nu også hørt mange være indstillet, for det drejer sig jo om den skovejer, der ikke har mulighed for selv at have bebyggelse liggende, men som gerne vil drive sin skov. Han kan gå derind i læ for regn og vind, og der har han et lille sted, han kan stille de ting, nøjagtig som hvis han tog et mobilt skur med. Så det vil